

Parc de Molló – Parc d'Animals del Pirineu

El llop (*Canis lupus*)

El llop és un animal de la família dels cànids, que també inclou la guineu (*Vulpes vulpes*) i el gos domèstic (*Canis familiaris*). El llop té una àrea de distribució molt extensa i fins no fa gaire vivia a pràcticament a tota Euràsia i Amèrica del Nord. La persecució de que ha estat objecte per part de l'home, però, ha fet que el llop desaparegui de molts llocs.

Fa molts anys el llop estava molt estès a Catalunya i es podien veure llops fins i tot a la Serra de Collserola, ben a prop de Barcelona. A la segona meitat del segle XIX, el llop fou perseguit a Catalunya fins la seva quasi total extinció. Tot i que no és possible saber del cert quan va desaparèixer el llop de Catalunya, algunes fonts fan esment d'un llop que es va caçar a la Terra Alta l'any 1935. Si aquest era el darrer llop que quedava a Catalunya, haurien de passar més de 60 anys abans que el llop tornés a casa nostra.

El llop va tornar a Catalunya procedent d'Itàlia i del sud de França i ho va fer sense l'ajuda de les persones. A començament d'aquest segle es va fer pública la presència del llop al Parc Natural del Cadí-Moixeró i més tard a la Cerdanya. Fins i tot alguns llops van arribar més al sud, fins la comarca del Moianès. Les observacions de llops que s'han fet a Catalunya els darrers anys han estat majoritàriament a la comarca del Ripollès. Aquests llops pertanyen a la subespècie europea i no a la ibèrica, que és la que trobem a la resta de la Península Ibèrica i és també la que podem veure al Parc d'Animals de Molló.

El llop viu en manades que en realitat són grups familiars formats sovint per un mascle i una femella acompanyats dels cadells de l'any i, a vegades, d'alguns cadells d'anys anteriors. Estudiar el comportament dels llops en llibertat és molt difícil. Un dels científics que millor coneix al llop, però, va aconseguir estudiar-ne els seus costums a la illa d'Ellesmere, al nord del Canadà, durant un període de temps molt llarg. Després de centenars d'hores d'observació, el Dr. David Mech va arribar a la conclusió que els llops que formen una manada mantenen entre ells unes relacions molt pacífiques, basades en la cooperació més que en la competició.

Un aspecte molt conegut del llop són els seus udols. Els llops udolen per delimitar el territori de la manada i també per mantenir el contacte entre els seus membres. S'ha dit, també, que en algunes ocasions els llops udolen simplement perquè els agrada fer-ho.

La dieta del llop és molt variada i inclou des de ants de mitja tona de pes fins a rosegadors. Sigui com sigui, el llop s'alimenta sobre tot d'animals ungulats als que caça gràcies a la seva extraordinària resistència. De fet, el llop és un corredor excepcional; tot i no ser tan ràpid com la majoria de les seves preses, és un animal molt resistent, capaç de córrer a bon ritme durant molt temps. La neu no suposa cap problema pel llop, sinó tot el contrari: com que els llops s'enfonsen menys a la neu que la major part de les seves preses, la neu és en realitat una aliada dels llops.

El llop és un animal que mai no ha passat indiferent a les persones. Per començar, el llop és l'avantpassat de totes les races de gossos, la qual cosa vol dir que va ser el primer animal que es va domesticar. Les cultures caçadores (com ara els nadius nord-americans, per exemple) mostraven una profunda admiració pel llop i li van atorgar una posició destacada a la seva mitologia. Així, per exemple, algunes cultures natives nord-americanes pensaven que el llop havia ajudat als primers essers humans a sobreviure en un entorn difícil. Sobre tot, els nadius nord-americans admiraven la resistència del llop i el fet que els individus d'una manada s'ajuden entre ells.

Sembla ser que a alguns indrets del món els llops tenen una relació especial amb els corbs. Així, en algunes ocasions s'han vist llops i corbs salvatges jugant plegats i els llops segueixen als corbs per trobar animals morts dels que alimentar-se. Potser no és casual que llops i corbs siguin animals particularment sociables i intel·ligents.